

Lajka a zvířata ve vesmíru

Už od druhé světové války byly na nejrůznějších zvířatech testovány výškové lety. Tehdy se ale jednalo o lety balonem do výšky kolem čtyřiceti tisíc metrů. Velkým důvodem byly neblahé zkušenosti s hloubkovým ponorem (Kesonová nemoc), strach z kosmického záření, předávkování kyslíkem či naopak jeho nedostatek a podobně.

První ve vesmíru byly překvapivě octomilky, které USA vyslaly v raketě V2 v roce 1947. Po úspěšném letu do výšky téměř 110 km se jejich modul oddělil a znovu přistál. Hmyz přežil, což znamenalo zelenou pro další testy.

Od roku 1949 USA testovaly stále na raketách V2, tentokrát ale na opicích. Přestože mise měly být zakončeny měkkým přistáním však úmrtnost opic přesahovala šedesát procent. Sovětský svaz se nenechal zahanbit a od roku 1951 testoval své rakety na psech, ovšem pouze na suborbitálních trajektoriích.

Lajka byla fena, kterou ruští výzkumníci objevili v ulicích Moskvy. Cíleně totiž hledali psa, který by byl zvyklý na výkyvy teploty a případný nedostatek potravy. Lajka ve všech testech obstála na jedničku a **3. listopadu 1957** se stala prvním zvířetem na oběžné dráze.

Právě tady ale příběh klidného moskevského voříška končí. Kvůli limitacím technologie nebylo možné Lajku z orbity bezpečně vrátit na zem. Právě let Lajky ale dal vědcům celého světa hodnotné informace o přežití v kosmu, které později vedly k pilotovaným letům.

Moskevský voříšek tak vešel do dějin jako jeden z pilířů výzkumu vesmíru.

